

V. *De Figuris quas Fluida rotata induere posse sunt, Problemata duo ; cum conjectura de Stellis quæ aliquando prodeunt vel deficiunt ; & de Annulo Saturni.* *Authore Petro Ludovico De Maupertuis, Regiae Societatis Londinensis, & Academie Scientiarum Parisiensis Socio.*

P R O B L E M A I.

INVENIRE Figuram Sphæroidis fluidi circa axem rotantis, positō quod fluidi partes versus centrum attrahantur secundum aliquam distantiaē a centro dignitatem.

S O L U T I O . Fig. I.

Sit PQ axis revolutionis, & $PAQB$ sectio Sphæroidis per axem ; jam cum partes fluidi inter se quietescant, columnarum unaquæque CD idem habebit pondus versus C ; considerando ergo e columnis unam CD quæ efficit cum CP datum angulum cuius sinus $= b$ pro radio $= r$, & quæ ex infinitis cylindruis Gg componitur ; cylindruli cuiusque pondus versus C quæro.

Gravitas absoluta in A cum sit data & $= p$, pro habenda gravitate in G , erit $p.p :: CA^n.CG^n$; unde habebitur gravitas in G seu $\dot{p} = \frac{p.CG^n}{CA^n}$.

Sed cum propter revolutionis motum pars quævis fluidi repellitur vi centrifuga secundum GH ; & cum in

in mobilibus quæ contemporaneas circulationes absolvunt vires centrifugæ sint ut circulorum descriptorum radij ; si vis centrifuga in A sit data & $= f$, pro habenda vi centrifuga in G, erit $f \cdot f' :: CA \cdot L G = (ob L G \cdot CG :: b \cdot 1) b C G$; unde habebitur vis centrifuga in G seu $f = \frac{f b \cdot C G}{C A}$: Sed vis hæc cum secundum GH agat decomponenda est in duas vires KH & GK ex quibus una tantum GK partem aliquam vis secundum GC tollit. Habebitur ergo vis illa GK dicendo $GH \cdot GK$ vel $1 \cdot b :: \frac{f b \cdot C G}{C A}$.

$f = \frac{f b b \cdot C G}{C A} = vi$ cylindrulum G g versus D trahenti. Vis ergo cylindrulum G g versus C trahens erit tantum $\frac{p \cdot C G^n}{C A^n} - \frac{f b b \cdot C G}{C A}$; & pondus cylindruli versus C, erit $\left(\frac{p \cdot C G^n}{C A^n} - \frac{f b b \cdot C G}{C A} \right) G g$. Jam columnæ CG ex cylindrulis istis conflatæ pondus erit $\left(\frac{p \cdot C G^n}{C A^n} - \frac{f b b \cdot C G}{C A} \right) G g$ quod cum Gg sit Elementum ipsius CG, dabit pro pondere columnæ CG, $\frac{p \cdot C G^{n+1}}{n+1 \cdot C A^n} - \frac{f b b C G^2}{2 C A}$; & pro pondere totius columnæ CD, $\frac{p \cdot C D^{n+1}}{n+1 \cdot C A^n} - \frac{f b b \cdot C D^2}{C A}$, quod efficere debet pondus constans A.

Si ergo vocentur CA = a, CD = r, habebitur $\frac{p r^{n+1}}{n+1 \cdot a^n} - \frac{f b b r r}{2 a} = A$. Et cum æquatio hæc,

quæcunque sit b , semper obtineat, jam si b pro inde-
terminata sumatur, æquatio præcedens relationem
dabit inter radium quemvis C D & sinum anguli quem
cum axe P Q facit.

Nunc determinanda est quantitas constans A. Ut
æquatio præcedens, sit ad sectionem sphæroidis illius
cujus semi axis C A = a , oportet, quando angulus
D C P est rectus, vel quando $b = 1$, sit $r = a$; tunc
ergo habetur $\frac{p a^{n+1}}{n+1 \cdot a^n} - \frac{f a a}{2 a} = A$, vel $A =$
 $\left(\frac{2p - nf - f}{2 \cdot n + 1} \right) a$.

$$\begin{aligned} \text{Et sic æquatio correcta, erit } & \frac{p r^{n+1}}{n+1 \cdot a^n} - \frac{f b b r r}{2 a} \\ & = \left(\frac{2p - nf - f}{2 \cdot n + 1} \right) a \text{ vel } 2 p r^{n+1} - (n+1) \\ & f b b a^{n-1} r r = (2p - nf - f) a^{n+1}. \end{aligned}$$

Æquatio hæc, omnium sphæroidum sectiones deter-
minat quæcunque sit dignitas distantiæ, secundum
quam sit attractio; unâ tantum excepta hypothesi in
qua attractio foret in ratione simplicis distantiæ a
centro inversa.

In hoc casu recurendum erit ad $\left(\frac{n \cdot C G^n}{C A^n} - \frac{f b b \cdot C G}{C A} \right) G g$ quod tunc fit $\left(\frac{p \cdot C A}{C G} - \frac{f b b \cdot C G}{C A} \right)$
 $G g$, cuius fluens non nisi per Logarithmos habetur, &
prodit $p \cdot C A \log. C G - \frac{f b b \cdot C G^2}{2 C A} = A$; vel pro-
pondere totius columnæ $p \cdot \log. r - \frac{f b b r r}{2 a} = A$.

Ut

Ut corrigatur hæc æquatio, oportet ut quando
 $b = 1$, sit $r = a$; tunc ergo habetur $p a \log. a -$
 $\frac{f a}{2} = A$; & æquatio correcta, est $p a \log. r - \frac{f b b r r}{2 a}$
 $= p a \log. a - \frac{f a}{2}$; vel $2 p a \log \left(\frac{r}{a} \right) = \frac{f b b r r}{a} -$
 $f a$; vel transendo ad numeros & sumendo $c =$ nu-
 mero cuius $\log. = 1$, habetur $r = a^c \left(\frac{f b b r r}{2 p a a} - \frac{f}{2 p} \right)$.

Patet meridianos sphæroidum semper prodire
 curvas algebraicas excepta tantum ista hac hypo-
 thesi.

Si harum omnium curvarum desideretur aequatio
 more solito per coordinatas rectangulas, facile habe-
 tur. Nam faciendo $C E = x$, & $D E = y$, erit
 $r r = x x + y y$, & $b r = y$. Exterminando
 ergo b & r ex æquatione generali, invenietur

$$2 p (x x + y y)^{\frac{n+1}{2}} - (n+1) f a^{\frac{n-1}{2}} y y = (2 p - n f - f) a^{\frac{n+1}{2}}.$$

$$\text{Et in casu } n = -1; x x + y y = a a c \left(\frac{f y y}{p a a} - \frac{f}{p} \right).$$

Sed prima nostra ratio definiendi curvas per
 radios & angulos æque, & forsan hic magis com-
 moda est quam illa quæ definit curvas per coordi-
 natas.

Quamvis b , ut variabilis tractatur, tamen non ultra
 certos limites variat, & hi limites sunt 0 & 1; no-
 stra itaque æquatio radialis non definit nisi partem cur-
 væ cuius amplitudo est angulus rectus; sed cum cur-
 væ istæ ex quatuor arcibus similibus & æqualibus
 constent,

constent, dantur curvæ meridianorum integræ per æquationem nostram.

Jam facile determinatur ratio inter ambos Sectionis axes in quavis Hypothesi.

Cum æquatio generalis sit $2 p r^{n+1} - (n+1) f b a^{n-1} rr = (2p - nf - f) a^{n+1}$; ut inveniatur r quando $b = o$, habetur $2 p r^{n+1} = (2p - nf - f) a^{n+1}$. Ex quo elicetur CA . CP :: $(2p)^{\frac{1}{n+1}} \cdot (2p - nf - f)^{\frac{1}{n+1}}$.

Et in Hypothesi gravitatis simplici distantiae reciproce proportionalis, habetur $\text{Log.} \left(\frac{r}{a} \right) = - \frac{f}{2p}$.

Ex quo elicetur $\text{Log.} \text{CA} - \text{Log.} \text{CP} = \frac{f}{2p}$.

Patet quod n existente numero affirmativo, integro, seu fracto, hoc est in omnibus hypothesibus gravitatis directe proportionalis alicui distantiae dignitati, diameter æquatoris axe revolutionis major semper erit. Sed si sit n numerus aliquis negativus, hoc est, si gravitas proportionalis sit inverse alicui dignita-

ti distantiae, habebitur $\text{CA} \cdot \text{CP} :: (2p)^{\frac{1}{-n+1}} (2p + nf - f)^{\frac{1}{-n+1}}$; nunc si $n < 1$, sit $k = 1 - n$; & habebitur $\text{CA} \cdot \text{CP} :: (2p)^{\frac{1}{k}} \cdot (2p - kf)^{\frac{1}{k}}$; & si $n > 1$, sit $n - 1 = k$; & habebitur $\text{CA} \cdot \text{CP} :: (2p)^{\frac{1}{-k}} \cdot (2p + kf)^{\frac{1}{-k}}$, vel $\text{CA} \cdot \text{CP} :: (2p + kf)^{\frac{1}{k}}$ ($2p$) ^{$\frac{1}{k}$} . Insuper invenimus quod n existente = - 1, habe-

habetur $\text{Log. CA} - \text{Log. CP} = \frac{f}{2p}$. Ex quibus patet nullam esse hypothesin in qua diameter æquatoris non superet meridiani diametrum.

Sphæroidum figura, ut satis apparet, a ratione, quam habet vis centrifuga ad gravitatem, dependet. Nunc, qualis esse possit in quibusdam hypothesibus ista ratio, videamus, & quæ inde figura sphæroidibus eveniet.

Si gravitas uniformis supponatur, erit $n = o$ & habebitur $\text{CA} \cdot \text{CP} :: 2p \cdot 2p - f$. Itaque in terra ubi vis centrifuga sub æquatore 289^{am} gravitatis partem æquat, si queratur ratio quam habet diameter æquatoris ad axem in hypothesi gravitatis uniformis (ponendo 289 pro p , & 1 pro f) habebitur $\text{CA} \cdot \text{CP} :: 578. 577$.

Possit vis centrifuga æquari gravitati, quod obtineret si terræ revolutio diurna 17 vicibus celerior redideretur; & tunc haberetur $\text{CA} \cdot \text{CP} :: 2. 1$. Sed si revolutio magis ac magis cita fieret, partes successive dissiparentur donec tandem terra ad atomum unicam redigeretur. Ex quo patet quod in hac hypothesi gravitatis uniformis, terra circa polos nunquam potest esse depresso quam si diameter æquatoris sit duplo major axe revolutionis. In hoc casu terra constaret ex duobus paraboloidibus sicut invenit D. Huygens in *tractatu de causa gravitatis* pro hac hypothesi particulari quam solam examinavit.

Si gravitas distantiae a centro proportionalis statuatur, erit $n = 1$, & habebitur $\text{CA} \cdot \text{CP} :: \sqrt{p} \cdot \sqrt{(p-f)}$. Si igitur vis centrifuga, gravitati fieret æqualis, diameter æquatoris, axe revolutionis fieret infinite maior. Hoc est, sphærois planum tantum circulare foret.

Et

Et cum in hac hypothesi vis centrifuga ad gravitatem omnes possit habere rationes à ratione nullâ, usque ad æqualitatis rationem, patet æquatoris diametrum ad axem revolutionis omnes has rationes habere posse ; & sphæroidem quæ in hac hypothesi, semper est Ellipsoidis, posse esse omnes Ellipsoides à sphæra usque ad circulum. Sed in hac etiam hypothesi, vis centrifuga ultra crescere nequit.

Si gravitas quadrato distantia reciprocè proportionalis ponatur, erit $n = - 2$; & habebitur $CA \cdot CP :: 2p + f \cdot 2p$. Ex quo liquet in hac hypothesi vim centrifugam semper crescere posse, vel quod eodem redit, motum revolutionis citiorem semper fieri posse, nec tamen sphæroidis partes dissimilarentur.

S C H O L I O N.

Cæterum, ex his omnibus hypothesibus nullam quasi in natura revera datam hic usurpo : siquidem interiores corporum partes non gravitant verius centrum aliquod unicum juxta proportionem quamvis distantiarum ab hoc centro in corporibus positio. Attractio partium ex forma corporis dependet, ut & vicissim forma dependet ex attractione. Idcirco omnes hæc determinationes, sunt magis mathematicæ quam physicæ. Unde fit, quod D. Newton indeterminatione axis terræ & diametri æquatoris rationem invenerit diversam ab Huygeniana & a nostris, nempe eam quæ est inter 229 & 230. Summus vir solutionem mere geometricam per hypotheses neglexit, ut naturæ magis consentaneam daret.

P R O B L E M A II.

Posito quod materia fluens circa axem extra fluentum sumtum, attrahatur versus centrum in hoc axe positum vi alicui distantiae a centro dignitati proportionali; dum interea propter fluenti partium attractio-
nem mutuam, fit altera attractio versus aliud centrum intra fluentum sumtum, quae in quavis sectione fluenti revolutionis perpendiculariter per centrum exterius facta, fit alicui distantiae a centro interiori dignitati proportionalis: invenire figuram quam fluentum induet.

S O L U T I O. (*Fig. 2.*)

Sit $A D P \alpha d Q A$ sectio fluenti gyrantis circa axem $\Lambda \lambda$ per planum revolutioni rectum quod transit per centrum γ facta. Sit γ centrum virium centripeta-
rum extra fluentum sumtum; & C centrum versus quod partes fluenti attrahuntur in sectione sumtum.

Ut fluidi partes in aequilibrio inaneant, oportet pondus cuiusque columnæ CD tum a gravitate versus γ , tum versus C , tum a vi centrifuga ortum, idem ubique inaneat.

Sit ergo gravitas in A versus γ , data $\& = \pi$, gravitas in A versus C , data $\& = p$, & vis centrifuga in A , etiam data $\& = f$. Sit $A C = a$, $C \gamma = b$, $cg = r$; sinus ang. $D C P = h$ pro radio $= 1$; erit $G L = b r$, & est γ demissa perpendiculari γR in radium $C D$ productum, erit $C R = b b$, & $\gamma G =$ (per 12^{am} Elem. lib. 2.) $\sqrt{(b b + 2 b b r + r r)}$.

Jam cum sit gravitas in A versus $\gamma = \pi$; dicendo
 $\pi \cdot \pi' :: (a+b)^m (bb + 2bbr + rr)^{\frac{1}{2}m}$ habebitur
 gravitas in G seu $\pi = \frac{\pi (bb + 2bbr + rr)^{\frac{1}{2}m}}{(a+b)^m}$.

Et ut versus C derivetur, dicatur $\pi \cdot \pi'' :: G\gamma \cdot GR$,
 vel $\pi (bb + 2bbr + rr)^{\frac{1}{2}m} \cdot \pi'' :: (bb + 2bbr +$

$rr)^{\frac{1}{2}} \cdot bb + r$; unde habetur vis ab attractione ver-
 sus γ , derivata versus C, seu

$$\frac{\pi}{\pi'} = \frac{\pi (bb + r) (bb + 2bbr + rr)^{\frac{m-1}{2}}}{(a+b)^m}$$

Habetur insuper (cum gravitas in A versus C, sit
 $= p$) gravitas in G versus C $= \frac{pr^n}{a^n}$; Gravitas ergo
 tota versus C ex gravitatibus ambabus versus γ & C
 $\text{orta habebitur} = \frac{\pi \cdot (bb+r)(bb+2bbr+rr)^{\frac{m-1}{2}}}{(a+b)^m} +$
 $\frac{pr^n}{a^n}$;

Nunc cum sit vis centrifuga in A, $= f$; dicendo
 $f \cdot f' :: a+b \cdot b+br$ habetur vis centrifuga in
 G seu $f' = \frac{f(b+br)}{a+b}$; & ut pars istius vis quæ ver-
 sus D trahit inveniatur; fiat $f \cdot f'' :: GH \cdot GK$, vel
 $\frac{f(b+br)}{a+b} \cdot f'' :: 1 \cdot h$; unde habetur vis gravitati
 versus C opposita seu $f'' = \frac{fb(b+br)}{a+b}$. Vis

(249)

Vis ergo versus C ex omnibus his viribus resultans,

$$\text{erit } \frac{\pi(b b + r) (b b + 2 b b r + r r)^{\frac{m-1}{2}}}{(a+b)^m} + \frac{p r^n}{a^n} - \frac{f b (b + b r)}{a + b}.$$

Concipiendo ergo ut in primo problemate colum-
mam CD, ex infinitis cylindrulis r compositam, ha-
bebitur F $\left(\frac{\pi(b b + r) (b b + 2 b b r + r r)^{\frac{m-1}{2}}}{(a+b)^m} + \frac{p r^n}{a^n} - \frac{f b (b + b r)}{a + b} \right) r$, quod æquari debet alicui
constanti ponderi. Erit ergo $\frac{\pi(b b + 2 b b r + r r)^{\frac{m+1}{2}}}{m+1 \cdot (a+b)^m} + \frac{p r^{n+1}}{(n+1) \cdot a^n} - \frac{f b b r}{a+b} - \frac{f b b r r}{2 \cdot (a+b)} = A$.

Ut corrigatur hæc æquatio, oportet quando $b = 1$,
esse $r = a$; tunc ergo habetur $\frac{\pi(a+b)}{m+1} + \frac{p a}{n+1} - \frac{f a b}{a+b} - \frac{f a a}{2 \cdot (a+b)} = A$. Et æquatio corecta, erit
 $\frac{\pi(b b + 2 b b r + r r)^{\frac{m+1}{2}}}{(m+1) \cdot (a+b)^m} + \frac{p r^{n+1} r}{(n+1) a^n} - \frac{f b b r}{a+b} - \frac{f b b r r}{2 \cdot (a+b)} = \frac{\pi(a+b)}{m+1} + \frac{p a}{n+1} - \frac{f a b}{a+b} - \frac{f a a}{2 \cdot (a+b)}$.

(250)

Vel scribendo c pro $a+b$, & q pro $(m+1) \times$
 $(n+1)$ et $\pi a^n (bb + 2bbr + rr)^{\frac{m+1}{2}}$
 $+ 2(m+1)p c^m r^{n+1} - 2q f a^n b c^{m-1} br -$
 $q f a^n c^{m-1} b b r r = 2(n+1)\pi a^n c^{m+1} +$
 $2(m+1)p a^{n+1} c^m - 2q f a^{n+1} b c^{m-1} -$
 $q f a^{n+1} c^{m-1}$.

Patet, in omnibus hypothesibus, sectionem fluenti
 esse curvam algebraicam, exceptis tantum hypothe-
 sis attractionis versus γ vel versus C in ratione sim-
 plicis distantiae inversa; nam si sit tantum $m = -1$,
 habebitur pro sectione fluenti

$$\begin{aligned} \frac{\pi(a+b)}{2} L (bb + 2bbr + rr) + \frac{pr^{n+1}}{n+1.a^n} - \\ \frac{fbbr}{a+b} - \frac{fbbrr}{2(a+b)} = \frac{\pi(a+b)}{2} L (a+b)^2 + \\ \frac{pa}{n+1} - \frac{fab}{a+b} - \frac{faa}{2(a+b)}. \text{ vel} \\ \frac{\pi c}{2} L \left(\frac{bb + 2bbr + rr}{cc} \right) = - \frac{pr^{n+1}}{(n+1)a^n} + \\ \frac{fbbr}{c} + \frac{fbbrr}{2c} + \frac{pa}{n+1} - \frac{fab}{c} - \frac{faa}{2c}. \end{aligned}$$

Et si tantum $n = -1$, habebitur

$$\begin{aligned} \frac{\pi(bb + 2bbr + rr)^{\frac{m+1}{2}}}{m+1.(a+b)^m} + pa L r - \frac{fbbr}{a+b} - \\ \frac{fbbrr}{2(a+b)} = \frac{\pi(a+b)}{m+1} + pa La - \frac{fab}{a+b} - \\ \frac{faa}{2(a+b)}. \text{ vel } pa L \left(\frac{r}{a} \right) = - \\ \pi(bb - \dots) \end{aligned}$$

(251)

$$\frac{\pi(b b + 2 b b r + r r)^{\frac{m+1}{2}}}{(m+1) \cdot c^m} + \frac{f b b r}{c} + \frac{f b b r r}{2c} + \\ \frac{\pi c}{m+1} - \frac{f a b}{c} - \frac{f a a}{2c}.$$

Sed si sint simul $m = -1$, & $n = -1$, habebitur

$$\frac{\pi(a+b)}{2} L(b b + 2 b b r + r r) + p a L r - \\ \frac{f b b r}{a+b} - \frac{f b b r r}{2(a+b)} = \frac{\pi(a+b)}{2} L(a+b)^2 + \\ p a L a - \frac{f a b}{a+b} - \frac{f a a}{2(a+b)}. \text{ vel} \\ \frac{\pi c}{2} L \left(\frac{b b + 2 b b r + r r}{c c} \right) + p a L \left(\frac{r}{a} \right) = \\ f b b r + \frac{f b b r r}{2c} - \frac{f a b}{c} - \frac{f a a}{2c}.$$

Si desideretur æquatio sectionis fluenti per coordinatas rectangulas; faciendo $C E = x$ & $D E = y$ habebuntur duæ æquationes $r r = x x + y y$ & $b r = y$, quarum ope exterminabuntur r & b ex æquationibus supra inventis; & habebitur pro casu generali,

$$2(n+1)\pi a^n (b b + 2 b y + y y + x x)^{\frac{n+1}{2}} + \\ 2(m+1)p c^m (x x + y y)^{\frac{m+1}{2}} - 2q f a^n b c^{m-1} y - \\ q f a^n c^{m-1} y y = 2(n+1)\pi a^n c^{m+1} + 2(m+1)p a^{n+1} c^m - 2q f a^{n+1} b c^{m-1} - q f a^{n+2} c^{m-1}.$$

Et eodem modo in casibus $m = -1$, $n = -1$, reperientur æquationes per coordinatas rectangulas.

Ut curvam P A Q invenimus, ita quoque inveniatur curva P a Q mutatis mutandis. Nam tunc si sit gravitas in a versus γ data & $= \pi$, gravitas in a versus C $= p$, vis centrifuga in $a = f$; $C_a = a$, $C_\gamma = b$, $Cg = r$, $gl = br$, & $\gamma g = \sqrt{(bb - 2bbr + rr)}$ invenietur gravitas in g versus C, ab attractione

$$\text{versus } \gamma \text{ orta, } \pi' = \frac{\pi(bb - r)(bb - 2bbr + rr)^{\frac{m-r}{2}}}{(b-a)^m}.$$

Habetur insuper gravitas in g versus C, $p' = \frac{p}{a^n}$.

Sic etiam vis centrifugæ pars in g quæ trahit versus C invenietur $f' = \frac{fb(b-br)}{b-a}$.

Sed hæ posteriores vires nunc primæ opponuntur.

$$\text{Habebitur ergo } F\left(\frac{\pi(-bb+r)(bb-2bb+r)^{\frac{m-r}{2}}}{(b-a)^m} + \frac{pr^n}{a^n} + \frac{fb(b-br)}{b-a}\right) = A. \text{ Unde deducitur}$$

$$\frac{\pi(bb-2bb+r)^{\frac{m+1}{2}}}{(m+1)(b-a)^m} + \frac{pr^{n+1}}{(m+1)a^n} + \frac{fbb}{b-a} - \frac{fb(brr)}{2(b-a)} = \frac{\pi(b-a)}{m+1} + \frac{pa}{n+1} + \frac{fab}{b-a} - \frac{faa}{2(b-a)}.$$

Et in casibus $m = -1$, $n = -1$, invenientur ut supra æquationes sectionum, debitiss tantum signis mutatis.

Et per has æquationes radiales invenientur æquationes ad coordinatas ut factum est pro curva P A Q.

Et cum pondus columnæ tam in superiori quam in inferiori curva debeat idem esse, habebitur æquatio inter pondus A in curva superiori, & pondus A in inf-

inferiori, ex qua determinabitur $C a$ pro determinata $C A$, & sic sectio fluenti integra determinabitur.

Quæcunque sit hypothesis gravitatis, semper pro dato angulo D C P, radius CD obtineri potest datæ longitudinis, & sic figura fluenti vel crassior vel tenuior fiet, & quidem modis infinitis ; ponendo in æquatione pro b & r valores determinatos. Sic fieri potest ut puncta P & Q coeant, scribendo o pro b & r ; & tunc sectio fluenti ex duabus ovalibus figuris in C junctis constabit. Nam infinitæ rationes inter π , p , & f quæ ad id efficiendum convenientiunt, obtinebuntur.

Si ex grat. ultimum hoc desideretur, nempe ut P & Q coeant in C, habebitur $2(n+1)\pi b^{m+1} = 2(n+1)\pi c^{m+1} + 2(m+1)p a c^m - 2qf a b c^{m-1} - qf a a c^{m-1}$. Unde eliciuntur infinitæ rationes inter π , p , & f .

Si ponatur gravitas tum versus γ , tum versus C simplici distantia a centro proportionalis ; sectio fluenti erit coniæctio. Et si tunc desideretur ut puncta P, Q & C coeant, figura ex duabus Ellipsibus in C junctis, constabit.

Nunc si distantia C γ evanescat, vel duo centra coeant ; erit $b=o$ & $e=a$; & fluentum fiet sphærois.

Si insuper ponatur $m=n$, & $\pi=0$, æquatio generalis sectionis fluenti fiet $2pr^{n+1} -$

$(n+1)f a^{n-1} b b r r = (2p-nf-f)a^{n+1}$. Vel in casu $n=-1$, $2p a L \left(\frac{r}{a}\right) = \frac{fb b r r}{a} - f a$.

ut invenimus in primo problemate quod est istius casus tantum specialis.

S C H O L I O N.

Hæc consideratio formarum quas pro diversa gravitatis ad vim centrifugam ratione, fluida induere possunt, me induxit ut cogitarem tales planetarum formas forsitan in coelis reperiri, cum ad hoc celeriori tantum circa axem motu, vel minori materiae densitate opus sit. Etenim quamvis pauci quos novimus planetæ satis ad sphæroidicam formam accedant, cur non alij aliarum formarum supra dictarum admitterentur vel circa alios soles, vel etiam circa nostrum? Hi planetæ lentiformes, vel propter distantiam, a nobis nunquam conspicerentur, vel quia in plano Eclipticæ versarentur, aut in plano parum ad Eclipticam inclinato, cui plano illorum axis revolutionis esset rectus, aut fere rectus; nam in hoc situ è terra conspici nequirent.

Cur etiam talis formarum varietas inter fixas, locum non haberet? præsertim cum illas circa axem gyrari, solis instar nostri, sit admodum verisimile. Forsitan fixæ lentiformes in coelis dantur. Forsitan planetis admodum excentricis vel cometis cinguntur, qui cum in plano æquatoris fixæ non versentur, quando ad perihelium accedunt, directionem axis stellæ turbant; & tunc quæ nobis propter situm non apparebat, apparet stella, vel quæ apparebat non apparebat. Et sic ratio redderetur cur quædam stellæ per vices accendi & extingui videntur.

Sed si in quovis systemate cometa aliquis caudam trahens, fertur in viciniam alicujus potentis planetæ, quid eventurum? Materia quæ à corpore cometæ effluit, circa planetam trahetur; & cometa novam mate.

materiam effundente, vel sufficiente materia jam effusæ copia, oriatur fluxus circa planetam continuus: & quamvis columnæ fluenti vel cylindrica, vel conica, vel quælibet alia forma primùm fuerit, vis ejus centrifuga cum gravitatibus tum a planeta tum a materia fluenti ortis, semper eam latiore & tenuiorem reddet; & columna hæc curvata ad aliquam e formis supra definitis in Probl. 2º accedit. Et sic omnium naturæ phænomenorum maxime stupendi, Saturni annuli ratio redderetur.

Interea dum cometæ cauda tales planetæ annulum daret, corpus ipsum cometæ forsan etiam traheretur si in distantia debita esset, & novus planetæ satelles fieret. Sic forsan plures cometæ satellitibus & anulo Saturnum ditarunt: nam annulum Saturni unius cometæ effluvio tribuendum non videtur, cum umbram in Saturni discum projiciat dum materia tamen caudarum cometarum adeo sit rara ut trans illam luentes stellæ videri queant. Annulus ergo Saturni ex plurimum cometarum caudis constare videtur, & quarum materia propter attractionem Saturni densior facta est.

Patet planetam satellites, nec tamen annulum, acquirere posse; nam non omnes cometæ caudam habent: Et si cometa caudâ carens trahatur, planetæ satellitem sine annulo dabit.

Summus Newton statuit vapores cometarum in planetas spargi: imò etiam hanc communicationem necessariam duxit, ut quidquid liquoris consumitur, reparetur. Viri illustrissimi D.D. Halley & Whiston, cometas & cometarum caudas planetis infestas mutationes, ut polarum variationem, diluvia, & incendia inferre posse crediderunt; sed cometæ benigniores effectus

fectus producere possunt, & etiam planetis aliquando
res miras & utiles dare.

VI. *An Extract of a Letter from Oliver St.
John, Esq; F. R. S. dated from Florence,
November the 30th, 1731, N. S. Communi-
cated by R. Graham, F. R. S.*

WHEN I consider how many are charged over-laid in the Bills of Mortality, I wonder that the *Arcutio's*, universally used here, are not used in *England*. I here send you the Design of one, drawn in Perspective, with the Dimensions, which are larger than usual.

The ARCUCCIO. Vide Fig. 3.

- a*, The Place where the Child lies.
- b*, The Head-board.
- c*, The Hollows for the Nurses Breasts.
- d*, A Bar of Wood to lean on when she suckles the Child.
- e*, A small Iron Arch to support the said Bar.
The Length 3 Feet, 2 Inches and a half.

Every Nurse in *Florence* is obliged to lay the Child in it, under Pain of Excommunication. The *Arcutio*, with the Child in it, may be safely laid entirely under the Bed-cloaths in the Winter, without Danger of smothering.

Fig. 1.

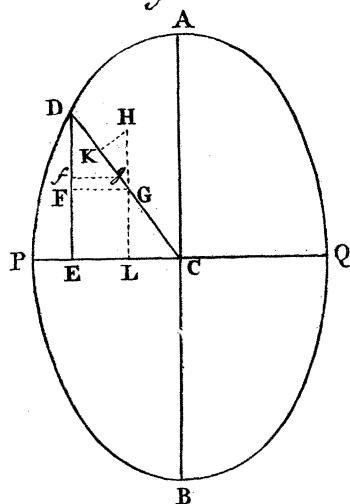
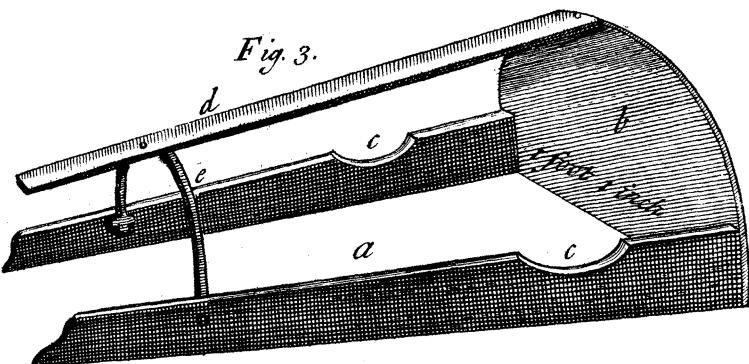

Fig. 3.

A

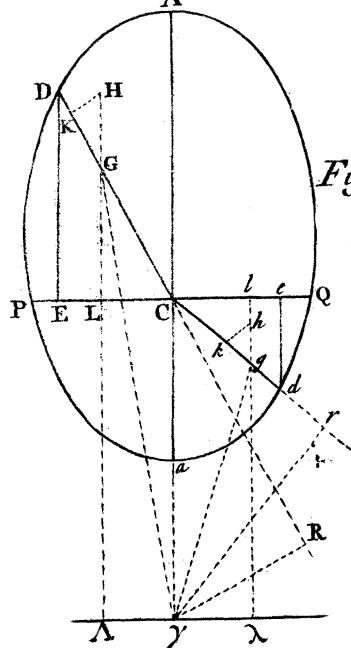

Fig. 2.

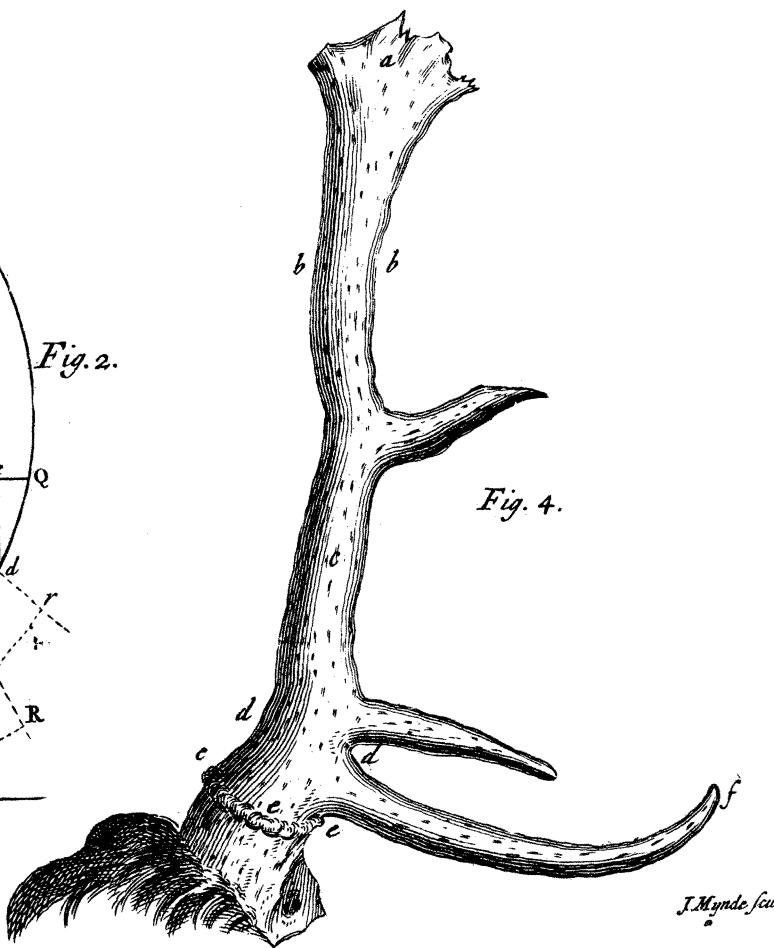

Fig. 4.